

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

nr. 24.763

17 februari 1988

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 21 augustus 1986 betreffende de haar voor het jaar 1980 opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting.

1. Aanslag, bezwaar en geding voor het Hof.

Aan belanghebbende is voor het jaar 1980 een aanslag in de inkomstenbelasting opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 152.917,--, welke aanslag, na daartegen gemaakt bezwaar, bij uitspraak van de Inspecteur is verminderd tot een naar een belastbaar inkomen van f 149.824,--.

Belanghebbende is tegen de uitspraak van de Inspecteur in beroep gekomen bij het Hof, dat die uitspraak heeft vernietigd en de aanslag heeft verminderd tot een naar een belastbaar inkomen van f 115.019,38.

2. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft tegen 's Hof's uitspraak beroep in cassatie ingesteld en daarbij enige klachten aangevoerd.

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verzoekschrift ingediend.

3. Beoordeling van het beroep in cassatie.

3.1. 's Hofs oordeel volgens hetwelk de boekhouding van belanghebbende niet zonder meer als grondslag voor de winstberekening kan dienen en die boekhouding moet worden verworpen is gegrond op de vaststellingen volgens welke de administratie bestaat uit een tabellarisch kasboek, waarin eens per jaar wordt gesaldeerd, terwijl privé sluitpost is, geen aantekening wordt gehouden van de dagelijkse kasontvangsten, en de kas reeds na de eerste week van 1980 een negatief saldo vertoonde van f 2.860,--.

Aldus geeft dit oordeel geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting, terwijl het voor het overige als verweven met waarderingen van feitelijke aard in cassatie niet op zijn juistheid kan worden getoetst. De tegen dit oordeel gerichte klacht faalt derhalve.

3.2. Ook voor het overige kan hetgeen belanghebbende in cassatie aanvoert haar niet baten aangezien het, voor zover het geen klachten behelst die gericht zijn tegen feitelijke oordelen van het Hof, die in cassatie niet op hun juistheid kunnen worden getoetst, klachten bevat die zich niet keren tegen enige beslissing van het Hof.

3.3. Het vorenoverwogene brengt mee dat het beroep niet tot cassatie kan leiden.

4. Beslissing.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Aldus gewezen door de raadsheren mrs. Baardman, voorzitter, Bellaart en Korthals Altes. Uitgesproken door de voorzitter voornoemd ter raadkamer van 17 februari 1988, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. Koopman.

Koopman

Baardman